

Den osynliga kyrkan

Stiftelsen Kyrkans SOS är en fristående organisation som står nära Svenska kyrkan. Vi arbetar tillsammans med församlingar, pastorat och stift, och är som organisation förankrad i Svenska kyrkans tro och i kyrkans diakonala uppdrag.

Kyrkans SOS huvuduppdrag är att erbjuda hjälp och själavård till människor i akut kris, för att de som kämpar med ensamhet, psykisk ohälsa och suicid ska ha fler att dela det svåra med.

Idag arbetar Kyrkans SOS dels med en samtalsjour via telefon och digitala brev, bemannad av volontärer, och dels med Kyrkans nätvandrare, där församlingsanställda från hela Sverige chattar och möter unga på nätet.

Kyrkans SOS vill också vara en kunskapsbas för avlastande samtal mellan medmänniskor, ett kunskapscentrum som grundar sig på en tro på samtalet som en förändrande kraft för människor. Vi arrangerar utbildningar för både professionella och volontärer.

Vi tänker på Kyrkans SOS som en kyrka. Men det är en kyrka som inte syns. Vår kyrka, vår gemenskap, uppstår i varje möte med en annan människa som tar kontakt för att hen känner sig ensam i sin kamp. Så vi kan säga att vi snarare gör kyrka än är, och vi gör det 365 dagar om året.

Historia i korthet

I slutet av 1950-talet fick prästen Erland Frizell i Göteborg en påringning i julaftonsnatten från en operatör på SOS Alarm, dåvarande 90 000. Utifrån ett anonymt rop på hjälp från en människa som var i begrepp att ta sitt liv kom tanken att man nattetid skulle kunna få prata med en präst via det nationella larmnumret.

Denna telefonsjälavård, Jourhavande präst, hade pågått i cirka tio år när Erland Frizell kände att det inte räckte med bara telefonkontakt med en medmänniska i svår nöd som hotade att ta livet av sig. Kyrkans Jourttjänst bildades då som ett slags akutintag, dit människor i sociala nödsituationer kunde komma för ett första omhändertagande. Sedan dess har verksamheten tagit olika uttryck, men alltid samma syfte: att hjälpa människor i känslomässig nöd.